

[Poulsgaard]

Det er jo nemt nok hånligt at afvise, når man sidder i et stort parti, der tvangsudskriver millioner til deres egen presse, og som har en masse tv-stationer rundt omkring, og så sige noget med, at journalister er da meget bedre til at redigere det, der skal sendes ud – jeg ved ikke, om det var fru Birte Weiss, der sagde det, det blev i hvert fald sagt. Ja, det kommer an på, hvem der ser på det. For det, som en journalist eller fru Birte Weiss måske kalder væsentligt i en debat, det kalder jeg måske uvæsentligt.

Med en radiotransmission vil vi give lytterne mulighed for at høre debatten i sin fulde ordlyd, så de kan komme og sige: Jamen du sagde sådan. Vi hørte det jo selv i radioen. Du sagde sådan! Radio- og fjernsynsjournalister plukker jo bare en lille smule ud af en sammenhæng. Men i en radiotransmission er der ingen censur; det må være det, man kalder direkte demokrati. Det må være den rigtige måde at gøre det på.

Men jeg er da ikke utilfreds med, og jeg vil også gerne rette en tak til hr. Helge Sander for det, han har fået udvirket med denne telefon, der nu ser ud til måske at blive en realistisk mulighed.

Men stadig væk: vi har selv bevilget os så meget i partistøtte. Hvem betaler den partistøtte? Ja, mig bekendt er det vælgerne. Hvis det skal ende med, at der kun skal være en telefon, man kan ringe op på, så burde det efter min mening være en telefon, som Folketinget betaler. Det er altså ikke helt billigt at ringe fra Vestjylland til København i dagtimerne; så det kan i hvert fald ikke være rimeligt, at de, der vil høre på det, skal betale for det. Derfor tror jeg stadig væk, det var bedre med et radioprogram, der kørte, som vi har foreslået.

Vi kan selvfølgelig støtte den del af forslaget, der går på radiotransmission. Derimod er vi noget tvivlende over for, om vi skal have tv med i billedet. Men det vil vi se på i det udvalgsarbejde, der kommer.

Berlau (FK):

Når man har lyttet til flere ordførere her, kan man nærmest få indtryk af, at man enten lever i fortiden og er frygtelig angst for de moderne medier eller også er frygtelig angst for, at befolkningen skal få indblik i, hvad der i det hele taget sker herinde i Folketinget. Jeg må indrømme, at jeg tror, det er en blanding af begge dele.

Der er noget maskinstormeri i Folketingets medlemmer, og man har tilsyneladende ikke set muligheden af at bruge den moderne teknik. Jeg tror også, at folketingsmedlemmerne i meget stor udstrækning er hundeanst for folket, hundeanst for, at befolkningen skal se, hvad det er for et latterligt foretagende, Folketinget med mellemrum udgør.

Denne debat er et glimrende udtryk for en total mangel på forståelse for forslagens indhold, for det er rent faktisk et forslag, som Folketinget burde være meget tilfreds med. Det er en udvidelse af demokratiet. Hvad kan være mere ønskværdigt for et parlament, end at befolkningen i den størst mulige udstrækning får indblik i, hvad det er, der bliver diskuteret, ved daglig at kunne følge de diskussioner, der foregår? Det vil øge interessen for politik, det vil styrke partiernes mulighed for at få medlemstilgang og dermed en øget interesse for den politiske virksomhed i Danmark.

Der er da nogle fysiske begrænsninger for folks mulighed for at overvære debatterne herinde; sæderne heroppe er med mellemrum to-talt blokeret, så man ikke kan komme ind, når der er vigtige debatter, man gerne vil høre. Jeg har selv prøvet at blive afvist, fordi der var optaget i Folketingets tilhørerloge.

Hvad skal folk fra provinsen gøre? Hvorledes skal en dame, som gerne vil følge en debat, der interesserer hende, og som borovre i Vestjylland, forholde sig? Skal hun rejse helt til København for at komme ind og følge debatten her, når man har teknisk mulighed for at sørge for, at den kommer ind i dagligstuen? Nej, familien ovre i Vestjylland må altså nøjes med at læse i avisreferaterne, hvad der skete.

Det samme gør sig gældende i en lang række situationer: hver morgen kan folk i radioen høre, at nu skal Folketinget i dag behandle dette eller hint forslag. Det er altså en oplysning, man kan få. Men mulighed for at følge den interessante debat har man altså ikke. Det ville være helt naturligt og logisk, at folketingsmedlemmerne havde en vis interesse i, at deres synspunkter kom ud så bredt som overhovedet muligt. Det er i lyset af det, man skal se vores forslag. Og man skal ikke lytte til alle disse lidt skræmte folketingsmedlemmer, som pludselig gruer for at blive afsløret enten i deres fravær eller i deres talentløshed her på Folketingets talerstol. Det har åbenbart drevet flere af politi-